

Διακρίσεις σε βάρος των γυναικών στους χώρους εργασίας

Μέχρι και σήμερα οι γυναίκες αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα στον χώρο εργασίας τους. Τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν έχουν κυρίως να κάνουν με την ανισότητα που υπάρχει ανάμεσα σε αυτές και τους άνδρες συνάδελφους τους. Δεν απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους όπως είναι οι άδειες και τα επιδόματα μητρότητας. Επίσης σε αντίθεση με τους άνδρες οι γυναίκες έχουν τεράστιες δυσκολίες όπως είναι η εξέλιξη ή προαγωγή σε μία ανώτερη θέση και το μισθολογικό χάσμα. Επίσης το κυριότερο πρόβλημα είναι η είσοδος μιας γυναίκας στην αγορά εργασίας και η ενεργή συμμετοχή της σε αυτήν. Επιπρόσθετα οι γυναίκες αναγκάζονται να δουλεύουν ολοένα και περισσότερο σε εργασίες που γίνονται σταδιακά όλο και πιο απαιτητικές. Τέλος η σεξουαλική παρενόχληση με την μορφή σεξιστικών σχολίων και πράξεων σεξουαλικής φύσης ή ακόμη και ο λεκτικός εκφοβισμός αποτελούν και αυτά σοβαρά προβλήματα.

Το ερώτημα όμως είναι: Υπάρχει λύση σε όλα αυτά τα προβλήματα ή θα μείνουν για πάντα άλυτα στην πάροδο των αιώνων;

Πολλοί συμφωνούν και δίνουν απάντηση και λύση στο ερώτημα αυτό με μεγάλη απερισκεψία συμβουλεύοντας το θύμα να παραιτηθεί, να φύγει δηλαδή εντελώς από τον χώρο εργασίας του. Υπάρχουν όμως πιο αποτελεσματικοί τρόποι για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Ένας από αυτούς είναι η καταγγελία στις αρχές κατά του ανθρώπου που έχει κάνει διακρίσεις, ανισότητες ή ακόμη και παρενοχλήσεις.

Άλλωστε υπάρχουν νόμοι σχετικά με την ισότητα των δικαιωμάτων μεταξύ γυναικών και ανδρών και νομοθεσίες που εξασφαλίζουν την ισότιμη μεταχείριση τους στον επαγγελματικό τομέα. Επίσης εδώ και αρκετά έτη τα επαγγέλματα έχουν διαχωριστεί σε “γυναικεία” και σε “αντρικά” τα οποία έχουν και τα “θετικά” αλλά και τα αρνητικά στερεότυπά τους .

Παρακάτω θα αναφερθούν μερικά θετικά και μερικά αρνητικά στερεότυπα στο τομέα των επαγγελμάτων που έχουν διαχωριστεί ως “γυναικεία”. Κάποια από τα “θετικά” στερεότυπα είναι ότι οι γυναίκες είναι στοργικές ειλικρινείς και πιο τίμιες από τους άνδρες οι οποίοι δεν κατέχουν τα παραπάνω χαρακτηριστικά στην φύση τους. Ακόμη οι γυναίκες έχουν ικανότητες και εμπειρίες στις δουλείες που απαιτούν επιδεξιότητα χεριών και δακτύλων και σε

δουλειές του νοικοκυριού. Μερικά επαγγέλματα τα οποία θεωρούνται “γυναικεία” είναι: η νοσοκόμα, η κοινωνική λειτουργός η νηπιαγωγός, η δασκάλα, η μαγείρισσα, η γραμματέας και πολλά αλλά επαγγέλματα που διαθέτουν τα παραπάνω χαρακτηριστικά και την κατάλληλη εμφάνιση και παρουσία. Υπάρχουν όμως και τα αρνητικά στερεότυπα. Μερικά από αυτά είναι ότι οι γυναίκες θεωρούνται αδύναμες, με μικρότερες ικανότητες στις επιστήμες και στα μαθηματικά, απροθυμία για ταξίδια και διάφορες μετακινήσεις και μικρότερη προθυμία στο να αντιμετωπίζουν φυσικές καταστροφές.

Τα παραπάνω όμως είναι απλώς στερεότυπα που σκιαγραφούν τα γενικά χαρακτηριστικά των γυναικείων επαγγελμάτων χωρίς την αναγνώριση των ικανοτήτων των γυναικών για συγκεκριμένα επαγγέλματα.

Γεωργιάδου Χριστίνα Β1

Πηγές: GogouEythimiaMsc2006.pdf

